

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

*Een Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die daar is boven
allen en door allen en in u allen.*

EPRZE 4 : 5 en 6.

No. 17.	Abonnementsprijs per jaar:	6e Jaargang
1 September.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1901.

De Geest van het Tempelwerk.

Redevoering van Ouderling Marriner W. Merrill, gehouden
6 April 1901, te Salt Lake City.

Ik verheug mij zeer zoo velen in deze Conferentie vergaderd te zien. Wij zijn hier van de verschillende deelen van deze en andere Staten om raad en onderricht te ontvangen en aan den Geest van deze Conferentie deel te nemen.

Terwijl ik hier gisteren terneder zat, herinnerde ik mij, dat het dit voorjaar zeven en veertig jaar geleden was, dat ik voor het eerst een Conferentie in deze staat bijwoonde en ik heb in gedachten nagegaan de veranderingen welke sedert dien tijd hebben plaats gehad.

Te dier tijd was nog niet een van deze schoone gebouwen welke op dit stuk grond staan verzezen. Wij vergaderden toen in den Ouden Tabernakel en het aantal menschen was destijds klein vergeleken met dat van thans. Sedert dien tijd werden velen van onze geliefde broederen en leiders van de Kerk geroepen om in eene andere sfeer te arbeiden en anderen hebben hun plaats ingenomen; deze prachtige tabernakel is gebouwd geworden en vier Tempelen zijn in dezen Staat in den naam des Heeren opgericht, ten koste van eenige millioenen dollars. Het is wonderbaarlijk den vooruitgang en voortgang te beschouwen, welke het volk van God gemaakt heeft. De heer heeft voorzeker hun werk gezegend en hen in de goede dingen der aarde vermenigvuldigd. Hij heeft hen alzoo in geloof en in elke zegening welke het leven aangenaam maakt, doen vermeerderen. Wij zouden voorzeker een goed en zeer ootmoedig volk moeten zijn. Wij zouden God erkennen en in alle ernstigheid van onze zielen Hem voor een voortgang van zijne goedertierenheden zoeken.

Terwijl ik gisteren over de Tempelen dacht welke gebouwd zijn, zoo dacht ik hoevelen van ons waardeeren het voorrecht om het huis van den Heer binnen te treden en voor onze afgestorvene verwanten een plaatsvervangend werk te doen? De leer van de Zaligheid voor de dooden werd reeds vroegtijdig aan de Kerk geopenbaard. Van den beginne van het werk werd aan de Kerk geboden Tempelen te bouwen. Het was alzoo met de Nephieten. Zij waren slechts weinige jaren op dit vasteland geweest toen zij reeds een tempel begonnen te bouwen. Het werk in deze bedee-ling des tijds was eveneens slechts eenige jaren begonnen toen een aanvang gemaakt werd met het bouwen van een tempel. Dit toont de belangrijkheid van dit werk aan en de noodzakelijk-heid dat de Heiligen der laatste Dagen in het belang van hun voorgeslacht zouden arbeiden. Er zijn vele broeders en zusters welke getuigenis kunnen geven dat vele van hen waarvoor in de Tempelen van den Heer het werk verricht is, hunne goedkeuring te kennen gegeven hebben voor het werk door hunne vrienden gedaan. Te midden van al onze andere werken en moeielijkheden, zou het grondbeginsel tot zaligheid voor ons voorgeslacht niet uit het oog verloren worden. Als onze Ouderlingen uitgaan in den vreemde, en in het bijzonder wanneer zij naar het land van hunne voorvaders gaan, zouden zij ijverig moeten zijn om de geslachts-registers van hunne voorvaderen te verkrijgen, zoodat zij na hun terugkeer voor hen in de Tempelen van den Heer kunnen werken. Wij hebben in dit korte leven, slechts eenige dagen, waarin wij aan dit werk kunnen deelnemen en aan onze verwanten aan de andere zijde des grafs betoonen dat wij belang in hun stellen, en ons deze gelegenheid ten nutte maken. Wij kunnen zonder hen niet volmaakt worden; noch kunnen zij buiten ons volmaakt worden. Dit werk van het verlossen der dooden zal voortgaan.

President Tajlor zeide eens dat het voortgaan zou gedurende onzen levenstijd en gedurende den levenstijd van onze kinderen en gedurende het duizendjarig rijk en ik weet niet hoeveel langer. Het kleine begin dat wij gemaakt hebben is slechts als een droppel water bij den oceaan, vergeleken bij het werk dat nog gedaan moet worden; want het is het doel van den Vader om zijne kinderen te verlossen en zalig te maken.

De heiligen hebben zeer wel gedaan indien hunne omstandig-heden in aanmerking genomen worden; doch de geest van het tempelwerk heeft nog niet de harten van het volk als een geheel doordrongen. Een aantal heeft een goed werk gedaan en hebben ijverig het geslachtsregister hunner voorouders gezocht, terwijl anderen dienaangaande onverschillig gebleven zijn. Ik gevoel in mijn hart dat er een ontwaking ten opzichte van deze zaak noodig is. Terwijl wij het voorrecht hebben — terwijl het dag is — laat ons van dit voorrecht gebruik maken. Sommigen stellen het uit, omdat zij slechts weinige namen hebben en zij zeggen tot zich-zelfen, „ik denk dat ik een weinig langer zal wachten tot dat mijne geslachtsregister grooter is, zoodat wanneer ik begin, ik kan

voortgaan". Ik denk dat dit geen goed idee is. Als gij slechts de namen van weinigen hebt, zoo moet voor die weinigen gewerkt worden; en wanneer gij dit voor hen gedaan hebt, als gij ijverig zijt, zoo zal de weg geopend worden waardoor gij andere namen kunt verkrijgen. Dit heeft vele malen plaats gehad. Wij zijn niet in staat te wachten wanneer wij de gelegenheid hebben.

Ik breng deze dingen ter sprake, omdat ik in dit werk werkzaam ben, en ik gevoel het belang daarvan. Het is juist zoo belangrijk om onze dooden te verlossen als om in de wereld te gaan en zielen in de Kerk te brengen. De huizen des Heeren zijn opgericht geworden, hunne deuren zijn open voor diegenen welke waardig zijn en wij behooren daaraan deel te nemen. Bovendien zijn er zegeningen aan de Tempelen verbonden welke op geene andere plaatsen verkregen kunnen worden. De macht van God is daar vele malen aan personen geopenbaard geworden. De visioenen van hun verstand zijn geopend en zij zien de dingen Gods. Natuurlijk deze dingen zijn niet voor het publiek in het algemeen, noch om in de wereld uitgebazuind te worden, zij zijn heilig en van den Heer gegeven om Zijne getrouwe dienstknechten en dienstmaagden te vertroosten en te bemoedigen. Vandaar spoor ik de heiligen aan om te huis het belang van deze dingen te overwegen. Familiën zouden hunne zaken zoo regelen dat dit werk gedurende hun levenstijd verricht zou kunnen worden, want het is aan elke hand openbaar, dat het slechts een korten tijd zijn zal, dat gij en ik onder diegenen zullen zijn dewelke waren; wij zullen tot de andere zijde des grafs gegaan zijn, ons werk in zoverre het de sterfelijkheid betreft zal dan geëindigd zijn. Nu is het de aangename tijd; nu is het de dag van zaligheid.

Vele dingen werden gisteren voor mijn geest gebracht aangaande den groei en de heiliging van het volk. Ik heb in mijne ondervindingen bemerkt dat het een voordurend werk is om de voorschriften van het Evangelie te gehoorzamen. Wij hebben een volmaakte kerkorganisatie. Niets gelijk kan in de geheele wereld gevonden worden. Het is van den Heer gekomen. Wij hebben Ring- en Wijk-organisatiën. Een van de Ring-organisatiën is de Hooge Raad. Nu het is gedacht geworden in de dagen welke voorbij gegaan zijn, dat het ambt van lid van den Hoogen Raad slechts nominaal (in naam) bestond, en dat er niet veel voor den Hoogen Raad te doen was. Dit is een verkeerde gedachte. Zij zouden één zijn met het Presidentschap van den Ring, gelijk als de Twaalf Apostelen één zijn met het Priesterschap der Kerk; en het zou een buitengewoon goede zaak zijn indien de Ring-Présidenten het Presidentschap der Kerk volgen zoude. Wij bevinden dat het Presidentschap der Kerk geregelde vergaderingen heeft. Het komt een dag van de week te zamen en zoo velen van de Twaalf als tegenwoordig kunnen zijn komen met hen te zamen. Het zou zeer goed zijn indien dit in de Ringen nagevolgd werd. Laat de Presidentschappen der Ringen elke week te zamen komen, en den Hoogen Raad met hen te zamen komen, en met

hen over de dingen aangaande de welvaart van de leden in de Ring spreken. Laat hen zingen en bidden te zamen, en de Heer vragen hen in hunne bediening te besturen. Ik weet dit is eene goede zaak. Ik zal u zeggen wat noodig is in de geheele Kerk, en dit is dat elke Wijk in de Kerk bewerkt wordt door de beambten van het Wijk en van den Ring; opdat binnen een jaar gezegd zou kunnen worden dat elkeen welke niet aan tienden voldoet bekeerd is. Iemand moet dit werk doen, waarom zoude het Presidentschap voor den Ring en de Hooge Raad dit werk niet aanvaardden en zien wat goed zij het komende jaar doen kunnen. Laat hen toezien of zij niet een hervorming te weeg kunnen brengen, opdat geen verslag tot de President van de Kerk zal komen, dat er tienduizend of eenig ander aantal zijn die niet aan de Tiende voldoen.

De wet der Tiende was niet door den mensch ingesteld; het is het Woord des Heeren aan het volk, en diegene welke zich daar niet aan onderwerpen zullen voorzeker verlies daardoor onder vinden. Daarom de belangrijkheid dat elk lid der Kerk verlicht wordt, opdat zij geleid moge worden hun toestand te verstaan en de noodzakelijkheid om zich te hervormen en beter te doen. En hoe kan iemand zich bekeeren zonder iemand die hem bekeert? Hoe kan hij hooren zonder prediker? Indien dit werk op het Presidentschap en den Hoogen Raad rustte het zou hen iets meer te doen geven dan alleen in Kerkelijk verhoor te zitten. Ofschoon de Hooge Raden georganiseerd en toebereid zijn om te hooren en moeielijkheden tusschen broederen te vereffenen, zoo zou hun arbeid in andere kanalen geleid worden en zij welke verschillen hebben zouden geraden worden om diezelve te vereffenen.

(Wordt vervolgd.)

Iets over den Doop zoowel voor als na de geboorte van Christus.

Het volgende is een uittreksel uit een boekwerk getiteld, „Geloofsbelijdenissen der wereld”, hetwelk naar de beste bronnen is bewerkt door J. G. R. Vos, hoogleeraar, met medewerking en aanbeveling van eenige godgeleerde zoools J. J. van Oosterzee, G. J. Vinke en J. J. L. ten Kate en is ons door Ouderling H. Bel toegezonden.

Deze geleerde mannen, hoewel onwetend steunen door hunne verklaringen de zaak der waarheid aan Joseph Smith geopenbaard en bevestigen sommige van zijne leerstellingen. Het luidt als volgt:

„De Babylonische Talmud verklaart, dat iemand geen bekeerling is alvorens hij besneden en gedoopt was. Dezelfde leer wordt door den Jeruzalemschen Talmud geleerd. Eveneens in de „Misna” welke het oudste gedeelte der overleveringen uitmaakt en in de tweede eeuw werd zamengesteld en waarin melding gemaakt wordt van een geschil hetwelk ontstond over den doop van bekeerlingen tusschen de twee beroemde scholen Shammai en Hillel. He

geschilpunt was, of een bekeerling het paaschlam eten mocht op den avond als hij gedoopt was. Onder de joden had men twee soorten van bekeerlingen; de eene klasse werd genoemd „bekeerlingen van de poort”, en de andere „bekeerlingen der gerechtigheid”. De laatste werden door den doop in het jodendom opgenomen; nadat de besnijdenis aan hen bediend was en een korte tijdruimte verlopen was werden zij gedoopt. De wijze waarop deze laatste plechtigheid geschiedde was de volgende. Als hij in het water geplaatst was, onderrichtte de Triumnini of rechtelijk Consistorie van Azië, die alleen de macht hadden om tot den doop toe te laten, hem in eenige der gewichtige en hoogere eischen der Wet. Daarna dompelde hij er zich met zijn geheele lichaam in. Want het was de regel dat als de Wet spreekt van wasschen van het lichaam of van de kleederen, zij het wasschen van het geheele lichaam bedoelt. Zoodat indien slechts een vingertop of een gedeelte van het haar ongewasschen bleef, de man nog in zijne onreinheid was. Als hij na zijn doop uit het water kwam zoo deed hij een plechtig gebed, dat hij gezuiverd en gereinigd mocht zijn van zijne heidensche bevlekking en een gezond lichaam van de joodsche Kerk mocht worden. Eene vrouw werd als zij gedoopt werd, door vrouwen tot aan haar hals toe in het water geplaatst en twee discipelen der Wijzen onderrichtten haar zoo in de voorschriften der Wet. Dan dompelde zij zich zelve in het water waarop de discipelen de oogen afwendden terwijl zij uit het water kwam.

Het was noodzakelijk dat drie getuigen bij den doop van een bekeerling tegenwoordig waren, die zorg droegen dat de plechtigheid behoorlijk verricht werd en hen in het kort in de godsdienst die zij aannamen onderwezen. De beste geschiedschrijvers erkennen dat de doop door onderdompeling plaats had in de oudste Christengemeente; bijvoorbeeld in de Grieksche Kerk, zetten zij het gebruik van den doop door onderdompeling voort. Reeds vroeg sloop in de Afrikaansche Kerk het vreemde gebruik in om de dooden te doopen en om te verhinderen dat dit gebruik zich onder het volk verspreidde vaardigde het Oude Concilie van Carthago een plechtige waarschuwing daartegen uit. Gregorius van Narinre wijst ook op die gewoonte, daar eenige den doop uitstellen in de hoop, dat zij na hun dood gedoopt zouden worden. Een ander gebruik in de oude kerken bestaande, was een zekere plaatsvervangende doop, welke daarin bestond, dat als iemand ongedoopt stierf een ander in zijne plaats gedoopt werd. Chrysostomus zegt dat het onder de Marrionieten plaats vond en dat zij zich op het woord van Paulus beriepen hetwelk die leer bekrachtigde, toen hij schreef „waarom worden zij dan voor de dooden ook gedoopt. Tirtulianus brengt dezelfde beschuldiging in van den doop voor de dooden tegen de Marrionieten, ook geeft het boek te kennen dat de oplegging der handen, zooals Hebreëen 6 : 2 zegt, onder de beginselen van het Evangelie gerangschikt wordt”.

Alle Waarheid is Goddelijk.

Toen de laatste bedeeing des tijds geopend was door de verschijning van den Vader en den Zoon, aan den jongeling Joseph Smith, in antwoord op zijn ernstig gebed des geloofs, zoo werd hem tot zijne groote verwondering gezegd, dat hij zich niet bij een der verschillende godsdienstige genootschappen, welke beleden Christenen te zijn, zou aansluiten.

De Zoon van God, sprekende van deze sectarische organisatiën, zeide: „Zij naderen tot Mij met hunne lippen, doch hun hart is verre van mij; zij leeren leeringen, welke geboden van menschen zijn, hebbende een vorm van godzaligheid, doch zij verloochenen de kracht daarvan”.

Dit was eene stoute verklaring. Zij betrof het geheele christendom. Het was geen idee van menschen. Het was inderdaad het Woord Gods. Het maakte de noodzakelijkheid voor een nieuwe bedeeing bekend. Het oude was voorbijgegaan. Joseph Smith werd geroepen, verordineerd en geboden de bedeeing van de volheid der tijden te openen. In deze bedeeing zullen alle dingen, welke in Christus zijn, in één worden vergaderd.

Het is dit, hetwelk de scheidingslijn uitmaakt tusschen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en alle andere organisatiën, welke beweren dat zij goddelijk zijn. Dit is de Kerk van Christus, omdat zij door Christus zelf gevestigd is. De andere zijn de Kerken van menschen. De bekendmaking van deze uitblinkende waarheid veroorzaakt somtijds kwade gevoelens en brengt tegenstand en vijandschap op de Heiligen der laatste Dagen van de andere sekten, en in het bijzonder van hun predikers, welke beweren goddelijke autoriteit te hebben. Het neemt allen grond voor hunne beweringen weg en brengt hunne aanspraken in gevaar. Dit is de reden, waarom in zoovele gevallen bitterheid van gevoelens ontstaat en van het in verkeerd daglicht stellen en het verachten van deze Kerk, door hetgeen van het spreekgestoelte en christelijke pers komt.

Er zijn vele goede en toegewijde menschen verbonden met deze verscheidene godsdienstige genootschappen, sedert den tijd dat de Apostelen van Jezus Christus zijn ontslapen. Hunne oprechtheid is buiten twijfel. Er zijn eveneens godsdienstige leeraars, welke voor de heerlijkheid van God en de zaligheid van de menschen werken, tot het beste van hun licht en bekwaamheid. Zij bezitten eenige waarheid en dit is goed, waar men het ook vindt. Elk ding dat waar is, is van God. Het is alleen dwaling, leugen en booze werken, welke onaangenaam voor Hem zijn. Huichelarij en bedrog zijn een gruwel in Zijne oogen. Aanbidding, welke alleen lippentaal is, veracht Hij. Doch datgene wat van het hart komt, veracht hij niet. Hij verdraagt den onwetende, doch wendt zich af van diegene, welke moedwillig het licht verwerpt.

Niettegenstaande de mededeeling door den Verlosser aangaande de godsdienststelsels gedaan, hetwelk den jeugdigen profeet verbaasde

en de verontwaardiging van moderne leeraars in vele gevallen opwekte, zoo zou verstaan worden, dat er eenig goed in alle godsdiensten is en oprechte aanbidders bij alle altaren.

„M. rmonisme“, gelijk het gewoonlijk genoemd wordt, is niet gekomen, om datgene weg te nemen, dat recht is, wat aangenaam voor God is, of wettig voor den mensch. Het brengt meer licht, meer waarheid, een nauwere gemeenschap met de godheid, grooter geluk, vermeerderde vreugde en die volheid van geloof, hetwelk tot volmaakte kennis ontwikkelt. En de ziel tot in de tegenwoordigheid van den eeuwigen Vader, door Jezus Christus, Zijn Zoon verheft.

Terwijl alle godsdienststelsels niet welbehagelijk in de oogen des Heeren zijn, vanwege de dwalingen, welke zij bevatten en de doode formaliteiten welke zij bezitten, en de ijdele aanmatiging van ongeautoriseerde dienstknechten, wier roeping niet van God is, doch van de menschen, zoo genieten zij een bestaan vanwege de grondbeginselen van waarheid en gerechtigheid welke zij bevatten en welke vermengd zijn met menschelijke verbeeldingen en wanbegrippen.

De nieuwe bedeeling van den hemel sluit elk ding in zich, dat waar en nuttig is, hetwelk is of geweest is in eenige en alle van de bedeelingen. Het erkent het goede doch verwerpt het kwade. Het is echter niet gevormd of uitgevonden, of op eenige wijze van die stelsels samengesteld. Het is sui generis, (van haar eigen soort). Het is een onderscheiden werktuig. Het is rechtstreeks van God. Het is onder goddelijke hand gevormd. Al hare leerstelsels, verordeningen, bedieningen en autoriteiten zijn van goddelijke gemeenschap. Nochtans erkent het het goede en het ware van elke bron en in elke plaats, en heeft alle goede menschen lief, welke oprecht zijn en streven om recht te doen, in zooverre als zij verstaan, wat het is.

De Heiligen der laatste Dagen hebben geen vijandschap in hun harten tegen hun medemenschen, noch eenig verlangen om hen in de geringste mate leed te doen. Zij zouden niet, indien zij de macht hadden, de godsdienstige of burgerlijke vrijheden van eenig mensch onder de zon belemmeren. Noch nemen zij het op zich, diegenen te veroordeelen, die met hunne wijze van godsvereering verschillen. Zij zien op alle menschen neder als kinderen van onzen Hemelschen Vader en verlangen slechts de welvaart en zaligheid van allen.

Doch de Heiligen hebben een Zending te volbrengen, in de verspreiding van de grondbeginselen, welke van omhoog in deze bedeeling geopenbaard zijn. En zij hopen met de hulp des Heeren hetzelfde getrouw te vervullen, geen onderscheid hoe zij ook tegenstaan mogen worden, of geminacht of vervolgd. Zulks is de conditie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. En teekomende gebeurtenissen zullen aan alle natiën en genootschappen der aarde bewijzen, dat God aan het hoofd van di: wérk der laatste Dagen is, hetwelk elke zaak overwinnen zal, die tegen haar moge verrijzen, omdat hare oorsprong en steun niet menschelijk, doch Goddelijk is.

Des. News.

Het Gebed.

Dè voornaamste gedachte en regel in het bidden zou eenvoudigheid zijn. Het gebed des Heeren is een voortreffelijk voorbeeld, en daarin is de naam des Vaders alleen eenmaal gebruikt. Den naam in dat gebed te herhalen, zou het niet meer nadrukkelijk kunnen maken. IJdele verhalen van woorden zou vermeden zijn; ijdelheid en schijn in de bede zijn den Heer juist zoo terugstootend als zij aan rechtdenkende menschen onaangenaam zouden zijn. Eene andere gedachte in het gebed zou gepastheid zijn -- eene achtung voor betamelijkheid tot den tijd, toestand en plaats en boveral zou de geest van gebed in het hart des verzoekers aanwezig zijn. In een zoodanig geval is het zeker te zeggen, dat de opgave en uiting God zullen behagelijk zijn, of Zijn naam een, twee of twaalf malen vermeld wordt. De uitersten van iederen weg, in het bidden zoowel als in andere handelingen des levens, zouden vermeden zijn. De gedachte en de oprechte begeerte des harten, laat het herinnerd zijn, is eindelijk gebed of „uitgesproken of uitgedrukt“. Dezelve in natuurlijke en eenvoudige woorden te uiten is de meest gepaste en aannemelijke wijze.

Impr. Era.

Mededeeling.

Wij vernemen dat Ouderling Wm. W. Francis, welke hier in Holland op zending geweest is, een groot verlies heeft geleden. Bij het handelen van eenen geladen geweer door zijnen zoon, ging hetzelfde bij ongeluk af, waardoor zijn vijfjarig dochtertje door het hoofd geschoten werd. Onze innigste deelneming drukken wij hiermede tot den vader met dit treurig verlies uit.

Ontslagen en Benoemingen.

Ouderling Sieger Springer is van zijne werkzaamheden in deze Zending eervol ontslagen, met verlof om op den 10 September op het stoomschip „Commonwealth“ van Liverpool af te varen. Zijne geheele zending, behalve eenen korten tijd laatst in Zeeland, is in de Groninger Conferentie doorgebracht.

Ouderling Johannes Springer van de Luiksche Conferentie is van zijne arbeid eervol ontslagen om met het stoomschip „Commonwealth“ van Liverpool, den 10 September, naar Amerika op te trekken.

Ouderling Wm. M. Lillywhite is van zijn arbeid in Arnhem ontslagen en geroepen in de Amsterdamsche Conferentie werkzaam te zijn.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

De Strijd tegen de Waarheid.

Van af den tijd dat dwaling onder de menschen is verspreid in plaats van, of vermengd met, waarheid, is het immer geweest dat de ontdekking of verkondiging van nieuwe waarheden tegenzin heeft verwekt. Terwijl, in vele gevallen, diegenen welke de waarheid verkondigden spot en hoon hebben moeten lijden, is toch de verwerping der waarheid door een volk met straf gevolgd. De Profeet Noach, die eene gewichtige boodschap voor eene goddelooze wereld had, werd met bespotting achtervolgd, en de waarheid welke hij predikte was verworpen. Maar de straf volgde in den vorm van den zondvloed. Vele profeten in Israël omreden zij de waarheid hadden en dezelve verkondigden aan het volk, hetwelk afgeweken was van de wegen des Heeren, werden door de menschen gehaat en in sommige gevallen moesten zij er voor tot den dood toe lijden. Men leest van verschillende profeten die op verschrikkelijke wijze gepeinigd en vermoord waren, alleen omdat zij onwelkome waarheden predikten. Jezus Christus in de meridiaan des tijds, kwam in vervulling van profetie en het voorbereide plan, om het werk, dat voor de verlossing van de gansche menschelijke familie zou strekken, te verrichten. De profeten van ouds hadden verschillende gebeurtenissen van zijn leven voorspeld; zelfs waren deze dingen onder de schriftgeleerden bekend, nochtans was het Joodsche volk in onwetendheid betreffende Zijne komst en erkende Hem niet als hun Verlosser. Hoewel de beginselen welke hij leerde uit Goddelijke waarheid bestond en in overeenstemming was met datgene door vroegere profeten gepredikt, toch waren er weinigen die dezelve aannamen, want het volk had de duisternis liever dan het licht.

Indien men de waarheden door andere menschen ontdekt en voortgebracht beschouwt, dan zal men vinden dat zij hebben moeten lijden voor deze ontdekkingen. Galileo, die groote ontdekkingen betreffende de sterrekunde en de beweging der aarde maakte werd door de priesters gedwongen op zijn knieën te verloochnen wat hij verkondigd had. Maar zoodra als hij opstond verkondigde hij dezelfde waarheden met alle ernst. Het was eenige jaren dat Columbus van den eenen tot den anderen Koning vruchteloos moest gaan voor dat hij schepen en matrozen konde krijgen om te bewijzen dat de aarde rond is. Verder het werk van de hervormers Luther, Zwingli, Calvijn, Wyckliffe en anderen, werd van vele beproevingen en verdrukkingen vergezeld.

Zoo is het in alle tijden geweest; de waarheid heeft immer vijandschap verwekt, voornamelijk wanneer het iets bijzonders

voor het geestelijke voordeel der menschen is geweest, en zelfs wanneer het doel was vrede uittebreiden. In deze laatste eeuw is een merkwaardig voorbeeld van strijd tegen waarheid te voorschijn gekomen. Joseph Smith, een zoeker naar waarheid, waarmede hij op den weg zou komen welke tot het Eeuwige Leven leidt, kon zich niet tevreden gevoelen in het midden van verwarrende sekten. In dezen staat volgde hij den raad, door een dienst-knecht des Heeren — den Apostel Jakobus — gegeven, en hij zocht God in vol geloof en in ernstig gebed. Zijn geloof en gebed waren niet te vergeefs, maar door deze verzekering kwam hij tot eene kennis der waarheid — de Goddelijke waarheid — want de Hemelen waren voor hem geopend en hij ontving mededeeling van dingen welke van het grootste belang voor het menschedom zijn. En deze was niet de eenigste maal dat hij openbaringen ontving, want door vertrouwen en standvastigheid werd hij het middel in de handen des Heeren tot herstelling van het oorspronkelijke Plan der Zaligheid. Het is niet alleen op zijn getuigenis, noch van zijn oprecht, rein leven, dat het bewijs van zijne beweringen rust, maar het is door de Heilige Schrift dat de leeringen welke hij verkondigde kunnen bewezen worden, waarachtig te zijn. Dus wordt men in staat die leeringen door diezelfde Heilige Schriften te beproeven.

Zoodra als deze jongeling aan zijne vrienden en bekenden begon te verkondigen, dat hij openbaring van den Hemel verworven had, werden zijne beweringen met bespottling ontvangen. Van dien tijd af en in het bijzonder, toen hij de platen bevattende het verslag van de vroegere inwoners van Amerika — het Boek van Mormon — verkregen had, was het dat een storm van hoon en vervolging, van dewelke hij bijna geen rust had tot aan zijnen dood toe, op hem is gekomen. Menschen schoten op hem met geweren, vergiften werden in zijne spijsen toegediend, maar te vergeefs; hij werd menigmaal voor het gerecht gebracht, maar in al deze gevallen werd hij bevrijd. Eindelijk in de gevangenis voor geen wettige reden geplaatst, werd hij door eene bende booswichten met zwartgemaakt gelaat doodgeschoten, en de eenige oorzaak van al deze vervolging was, dat hij een boodschap van vrede en zaligheid voor de menschen bracht, welke tot hun eigen nut en welzijn zou wezen. Gedurende zijn leven was het aan hem geopenbaard, dat dit Evangelie niet meer van de aarde weggenomen zou worden; en dat de organisatie — de Kerk van Jezus van de Heiligen der laatste Dagen — zou blijven bestaan, niettegenstaande alle wederpartijdige machten. Als met een gevoel, dat, wanneer de profeet zou weggenomen zijn, het Werk zou vernietigd worden, maakten de vijanden der waarheid groote inspanningen hem om te brengen. Zij overwonnen in die mate dat hij vermoord is geworden. Maar terwijl het hunne verwachting was, dat het volk zou zijn gelijk verloren schapen; waren zij grootelijks teleurgesteld en een sterk getuigenis van de goddelijkheid van het Werk werd bewezen. De Twaalf Apostelen, op wien was

verzegeld de autoriteit en de gaven om het volk te leiden, waren bereid om het Werk verder te besturen, en op eene duidelijke wijze van inspiratie werd het volk overtuigd, dat op Brigham Young, den eersten der Apostelen de mantel des Profeets gevallen was. Zieme dat zij in de vernieling dier organisatie niet slaagden, maar dat de Kerk sterker werd, begonnen de vijanden wederom haar te vervolgen, totdat het volk in de woestijn was verdreven. Daar zochten zij een rustplaats, welke, in vervulling van profetie in de toppen der bergen gevonden werd, en daar is het een sterk en gezegend volk geworden. Al de inspanningen hunner vijanden hebben hun niet verzwakt. Integendeel, is het Werk van grootere macht geworden. Grooter uitbreiding der waarheid onder de natiën, het bouwen van tempelen en heilige plaatsen, en de verzameling van diegenen, welke den Heer met hant en ziel willen dienen; deze zijn gevolgen van hun vestiging in de dalen der gebergten. „De waarheid is machtig en zal heerschen”, want het Werk neemt toe in kracht en in getal met rasse schreden. Alle dingen zijn werkende tot de vervulling aller profetiën door vroegere profeten voorspeld en de weg wordt bereid voor de komst en de regeering van den Heer der Heeren, en den Koning der Koningen.

Vergaderingen te Dordrecht.

De hopen en wenschen van de zendelingen en de Heiligen te Dordrecht voor goede en wel bezochte bijeenkomsten op den 18en Augustus, werden wel vervuld. Voor dien dag pogingen waren gemaakt geworden om velen in kennis te stellen van het houden dezer vergaderingen in de zaal „Dordrechtsche Schildersbond“. Deze inspanningen waren niet te vergeefs, want een goed aantal vreemdelingen, zooals vele Heiligen, waren aanwezig, die zeer goede orde en oplettendheid bewezen. Een heerlijke geest heerschte in beide vergaderingen.

Aanwezig waren: Pres. Sylvester Q. Cannon, en Ouderlingen Lafayette T. Whitney en Stanley S. Stevens uit Rotterdam, en Jan Meibos Hzn. en Wm A. Koldewijn van Dordrecht. De sprekers des morgens waren Ouderlingen Whitney en Meibos die de afval en de herstelling van het Evangelie behandelden, verder verklarende de wijze waarop deze boodschap wederhersteld werd, en de autoriteit om hetzelfde te bedienen gegeven werd. Des namiddags om 1 uur werd eene herhalings oefening van de Zondagsschool gehouden dat prijzenswaardig was, in het bijzonder wanneer beschouwd wordt de korte tijd om de lessen te bereiden. Het is de bedoeling van nu aan deze herhalings oefeningen ongeveer iedere zes maanden te houden. In de avond vergadering bespraken Pres. Cannon en Ouderlingen Koldewijn en Meibos de eerste vier beginselen van het Evangelie en toonden de noodzakelijkheid aan voor stipte gehoorzaamheid tot de oorspronkelijke, onveranderlijke wetten en inzettingen des nieuwen verbonds. Dezen dag zal lang in de herrinnering van allen blijven als eenen tijd van voordeel en blijdschap.

Iets over het Oude Amerika en de Oorsprong van hare Oude Beschaving.

door Ouderling H. M. LEWIS.

Vervolg en slot van Blz. 254.

Al de groepen van steden waren gelijktijdig bewoond doch een reeks van aardbevingen of andere natuurverschijnselen leidden waarschijnlijk tot een plotselinge volksverhuizing, waarin de huizen en al wat daarin was zonder eenige voorbereiding verlaten werd. De reliquiën welke uit de huizen, citadels en grafsteden door navorschers opgegraven zijn, sluiten in zich pottenbakkerij, steenen werktuigen, turquois en andere edele steenen, schelpen en ornamenten van schelpen gemaakt en menschelijke en dierlijke overblijfselen. Velen figuurlijke voorstellingen zijn in de rotsen door geheel Arizona gevonden. Zij zijn van eene geheele godsdienstige beteekenis, toonende karakteristieke houdingen van het volk, ter gelegenheid van zekere feestelijkheden en offeranden, en gevende niets van geschiedkundige of verhalend karakter. Zij geven niet de minste idee van de gewone wijze van kleding, doch toonen alleen dat het priesterlijk gewaad een rijk geborduurd lang kleed was. Eenige weinige overblijfselen van katoenen kleederen zijn ook gevonden.

Prof. Bandelier, welke eenige jaren doorbracht met de studie van de oudtijdsche overblijfselen van Arizona, geloofde dat godsdienst het hoofddoel des levens van dit volk was.

Koophandel werd door hen gedreven door een zeker stelsel van ruilhandel, doch die nauwkeurigheid van hun Coöperatieve gewoonten leid tot het besluit dat zij het nut van een verdeling der werkzaamheden gezien hebben. Om een groote hoeveelheid van water, gelijk zij deden, over een landstreek van vele mijlen te verspreiden, zoodat het evenredig over de verschillende onderafdeelingen verdeeld werd, vereischte een groote uitvoerende bekwaamheid, en toont een volk aan dat gewillig was hunne eigene belangen aan het algemeen belang op te offeren.

De overblijfselen, welke nog steeds nagespoord kunnen worden van deze groote stedelijke of heilige gebouwen, in het midden van elke van deze oudtijdsche steden, verschaffen meest overvloedige materialen voor wetenschappelijke navorschingen. Wij hebben goede redenen om te gelooven dat de bodem waarop deze Tempeler- of gebouwen gebouwd waren, rijk zijn aan bedolven reliquiën, welke vele merkwaardigheden van dit in geheimzinnigheid gewikkeld geslacht, hetwelk daar leefde en stierf, kenbaar zouden maken. De overblijfselen van Casa Granda, welke zoo beroemd geworden zijn is een van deze gemeentegebouwen, dat drie verdiepingen hoog is. Thans is het bijna nog in dezelfde toestand als het was in 1540 toen de spaansche overwinnaars Arizona binnen rukten.

De grootste bedolven stad in de vallei van de Salt Rivier, is een welke gedeeltelijk opgegraven is door de Cushing Expeditie in 1889. De straten kunnen nagegaan worden door de verpuimde muren, welke boven den grond uitsteken. Hier zag de schrijver een en negentig opgegraven geraamten en van de houding waarin zij gevonden werden en van het feit dat de muren van de gebouwen bij het nedervallen buitenwaarts geopend waren, is het redelijk te gelooven dat een aardbeving duizenden van de inwoners dezer nootlottige stad doodden, terwijl diegenen, welke gespaard bleven vloden om niet weder terug te keeren. Huishoudelijke artikelen zijn in goede orde terug gevonden en geraamten van kinderen zijn bij groepen gevonden, hetwelk aantoonde, dat zij van vrees in een hoek wegcropen als den dood hen overviel.

Als wij ons in Centraal Mexico begeven, hebben de overblijfselen een ander karakter, doch de oudheden in dat gedeelte van het land zijn niet op zeer uitgebreide schaal onderzocht en beschreven geworden, daar de aandacht van de navorschers meer naar het Zuidelijke gedeelte gericht is geweest. Sommige daarvan zijn zeer wel bekend en het kan duidelijk gezien worden dat zij veel ouder zijn dan van den tijd van de Aztecs welke de macht hielden als Cortez hen vond.

Om de hoofdzetels en de meeste overvloedige overblijfselen te vinden van die merkwaardige beschaving van dit oude Amerikaansche geslacht, is het noodig nog verder zuidelijk te gaan in Centraal-Amerika en sommige der zuidelijke staten van Mexico. Hier zijn vele overblijfselen van oude steden ontdekt geworden, welke verlaten zijn geworden en tot verval overgegaan waren eeuwen voordat de Aztecs in heerschappij waren.

De meeste van deze ruïnen werden bedolven gevonden in dicht begroeide wouden, alwaar zij ten tijde van de spaansche overwinning voor het oog verborgen waren gebleven.

De ruïnen bekend als Pal-nque bijvoorbeeld, schijnen geheel onbekend geweest te zijn zoowel voor de Inboorlingen als voor de Spanjaarden tot omstreeks het jaar 1750. Voor hen waren deze overblijfselen geheel fabelachtig en geheimzinnig. Genoemde overblijfselen werden bij toeval ontdekt. Om den toestand van de meeste van deze oude ruïnen te begrijpen is het noodig eenig begrip te hebben van de woestheid van die landstrekken. Den Heer Squires zegt: „Voor het grootst gedeelte van de landstreek is in hare oorspronkelijke staat en bedekt met dicht dooreengegroeid en bijna ondoordringbaar Indische wouden, waardoor alle stelselmatige pogingen tot onderzoek onmogelijk gemaakt worden. Er zijn groote uitgestrektheden van land welke nooit door een mensch betreden zijn, of alleen slechts door indianen welke een bijgeloovigen eerbied hebben voor de met mos begroeide en vervallen monumenten in het binnenste van de wildernis. Om deze en andere redenen zal het nog een langen tijd vereischen voordat de schatkameren van het verledene in Centraal-Amerika volkomen bekend zullen zijn.

Als gij deze ruïnen van een van deze geheimnisvolle steden

bezoeken zoudt zoo zoudt gij een groote uitgestrektheid van groote gebouwen in verschillende stadiën van verval zien, welke op de vlakke toppen van lage pyramiedische heuvelen of platvormen gebouwd zijn.

De gebouwen aldaar waren van gehouwen steen gebouwd en in zekere soort van cement of kalk en zand gelegd; het metselwerk zijnde bewonderenswaardig en het ornamentwerk in vele gevallen zeer overvloedig.

De gewone verblijven en alle minderen belangrijke gebouwen moeten van hout geweest zijn, of van een ander materiaal hetwelk reeds lang vergaan is en waarvan geen sporen overgebleven zijn, want in den tegenwoordigen tijd zijn niet de minste overblijfselen daarvan te vinden.

De oudheden toonen dat dit gedeelte van het land bewoond werd door een volk welke wonderlijk bekwaam was in bouwkunde en bouwkundige versierselen. Sommige van deze werken kunnen niet overtroffen worden door de beste architecten en decorateurs der twintigste eeuw. Zij waren buitengewoon bekwame werklieden, ook in de benodigdheden van het maatschappelijk leven, ook kenden zij de schrijfkunst, een feit dat niet tegen gesproken kan worden vanwege de vele inschrijvingen welke in de rotsen gevonden worden.

Voordat ik met dit gedeelte eindig wensch ik de aandacht van de lezers te vestigen op een zeer belangrijke ontdekking welke in een van de oude Tempelen te Palenque gedaan is. Het is een groot bas relief waarop een kruis is uitgehouwen en verscheidene menschelijke figuren.

Dupaés een fransche schrijver zegt: „Het is onmogelijk naar evenredigheid het inwendige van dezen prachtigen tempel te beschrijven”.

De heer Baldwin zegt: „Het wordt verondersteld dat dit kruis het hoofdfiguur was. Het was wonderlijk uitgehouwen en gedecoreerd, menschelijke figuren staan nabij hetzelfde, en het schijnt een ernstige ceremonie voort te stellen. Het kind door een der figuren naar het kruis gehouden doet een zekere doopceremonie vermoeden. Het kruis is een der meest algemeene zinnebeelden welke in deze ruïnen voorkomen”. Dit deed de gedachte ontstaan bij de Katholieke zendelingen dat de kennis van de christenheid tot Amerika gebracht werd lang voordat zij daar kwamen; en zij namen het geloof aan dat het Evangelie aldaar door den apostel Thomas gepredikt was, doch gelijk andere romantische ideeën van deze monniken, verraadde het hunne onwetenschap.

Indien wij onze reis zuidwaarts voortzetten door Guatemala, Honduras, San Salvador en het meer zuidelijk gedeelte van Centraal-Amerika en verder door de landengte van Panama, dan vinden wij steeds sporen van dit belangwekkende volk.

Als Peru, Zuid-Amerika, bereikt wordt, dan vinden wij dat de ruïnen aldaar verschillen van die in Mexico en Centraal Amerika, doch zij zijn niet minder belangwekkend. Geene inschrijvingen

worden in Peru gevonden en de wijze van bouwen verschilt. De Perusche ruïnen toonen ons overblijfselen van steden, tempelen, paleizen en andere gebouwen van verschillenden aard, vestingwerken en waterleidingen (een van hen vierhonderd mijl lang) groote wegen, welke zich door de geheele lengte dier republiek uitstrekken en terrassen aan de zijde der bergen.

De ruïnen in Peru worden hoofdzakelijk op verheven tafelland van het Andes gebergten gevonden, doch zij kunnen voor een lengte van vijfhonderd Eng. mijlen nagespoord worden, zelfs verder als Zuid-Chilië, en door de landstreek welke deze hooge bergen met den stillen Oceaan verbindt.

De wetenschappelijke mannen erkennen dat zij onbekwaam zijn om met zekerheid den oorsprong van dit belangwekkende volk te geven; nochtans de onderzoekingen in dit gedeelte gedaan, kunnen zeer degelijk genoemd worden. Onder de voornaamste van de ontdekkingen aangaande deze oorspronkelijke bewoners zijn die als volgt.

1. Dat Amerika in zeer oude tijden bewoond werd, waarschijnlijk spoedig na den torenbouw van Babel.

2. Dat dit werelddeel door verschillende volken bewoond werd; minstens twee klassen of stammen in zeer verwijderde tijdperken.

3. Dat de oorspronkelijke inwoners van het Oosten kwamen, waarschijnlijk van Azië en dat de laatste inwoners of die van het tweede tijdperk zeer nauw verwant of verbonden waren met de Israëlieten". (Artikelen des geloofs door Talmage). Dat zij zich in het Zuiden begonnen te vestigen en zich Noordwaarts verspreiden.

De inboorlingen van Zuid-Amerika hebben vele overleveringen aangaande de oorspronkelijke bewoners „Peruviansche overlevering leert ons, zegt den Heer Baldwin, dat het volk hetwelk het tweede was dat zich in Amerika vestigde, door vier broeders geleid werden en zich in de vallei van Cuzco vestigde. Zij ontwikkelden de beschaving aldaar op eene zeer menschelijke wijze. De jongste van de broeders verkreeg het hoofdleaderschap en werd de eerste van een lange reeks van Souvereïns".

Vanwaar kwam deze oude beschaving is eene vraag welke de oudheidkundige van heden voortdurend bezig houdt. Verschillende theoriën heeft men openbaar gemaakt, waarvan sommigen zeer onwaarschijnlijk en ongegrond zijn, om den oorsprong van deze overblijfselen van het Oude Amerika te verklaren. Doch waarom zouden wij ons met deze denkbeeldige veronderstellingen bezighouden, nu wij de ware geschiedenis bezitten van dit wondervolle volk, dewelk door inspiratie geschreven en voortgebracht is door den macht van God.

In vervulling van profetie hun geschiedenis is uit den grond — een heilige verslag van een groote natie van Israël — de geschriften van de nakomelingen van den stam van Joseph, welke eens als een groote en machtige natie op het Westelijk Vasteland bloeide. En ik raad mijne lezers aan, een copie van dit heilige verslag bekend onder den naam, van „Boek van Mormon", aan te

schaffen en met aandacht en naar waarheid zoekende de geschiedenis van dit belangwekkende volk te lezen, welke deze prachtige gebouwen oprichtte; paleizen, torens, forten en steden. Een zorgvuldige lezer van dit belangwekkend boek, indien hij bekend is met aardrijkskundige gesteldheid van dat land, kan dit volk volgen in hunne reizen en zeer nabij de plaatsen aanwijzen waar zij hunne steden bouwden, wier vervallen ruinen hunne vroegere grootheid bekend maken.

Gemengd Nieuws

Op den 2 Juli l.l. werd aan alle oudelieden, boven de zeventig jaren, uit alle deelen der Staat Utah, een kostelooze reis en een feestelijk onthaal te Saltair verleend, Eenige duizenden namen daaraan deel, terwijl jonge dames hen vrijwillig bedienden en eene overheerlijke tijd werd genooten.

Waar de grijsheid wordt geëerd,
Wordt een vloek van 't land geweerd.

Correspondentie.

Br. Alex. Nibley schrijft ons uit Baker City, Oregon, eene aangenamen brief, waarin hij mededeelt, dat hij op weg naar huis het plezier had verschillende bezoeken te brengen. Onder deze was het verblijf in Ogden, Utah, alwaar hij velen der Hollandsche broeders en zusters ontmoet heeft. Hij bevindt zich in goede gezondheid en wel tevreden wederom te huis te zijn. Toch zijn zijne gedachten dikwijls bij het volk, dat hij geleerd heeft lief te hebben, en waaronder hij zoolang gearbeid heeft. Br. Nibley verzoekt dat zijne hartelijke groeten aan al de Heiligen overgebracht worden en voornamelijk aan diegenen, welke hij persoonlijk gekend heeft.

Overleden

Op Zondag 18 Aug. l.l. overleed te 's-Gravenhage na een geduldig doch langdurig lijden Evert Joost van Ballegooie, zoonje van E. van Ballegooie en T. Hofman in den Ouderdom van bijna 10 jaar. Onze innige wensch is dat de Ouders ge'roost mogen zijn door den Geest des Heeren en een hoop op eene glorieijke hereeniging aan de andere zijde des grafs.

Op Zaterdag 17 Aug. l.l. overleed te Rotterdam Pieter Johannes Klop zoonje van Jakob en Anna C. Klop, welke op 28 Januari 1900 geboren en op 11 Februari 1901 door J. Meibos Kzn. ingezegend was.

I N H O U D:

De Geest van het Tempelwerk (Rede voering van Ouderling Murriner W. Merrill)	Blz. 257	Ontslagen en Benoemingen	Blz. 264
Iets over den Doop zoowel voor als na de geboorte van Christus	" 260	De Strijd tegen de Waarheid	" 265
Alle Waarheid is Goddelijk	" 262	Vergaderingen te Dordrecht	" 267
Het Gebed	" 264	Iets over het Oude Amerika en de Oor- sprong van hare Oude Beschaving (slot)	" 268
Mededeeling	" 264	Gemengd Nieuws	" 272
		Correspondentie	" 272
		Overleden	" 272

Uitgave van S. Q. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.